

VISITAS I EGRSUND, EIGERØY OG HELLELAND MENIGHETER 21.-26. MAI 2024

Kjære Egersund, Eigerøy og Helleland menigheter. Takk for fine dager sammen med dere denne uken, og for alt dere har latt meg se og høre. Her er det mye hjertevarme og jeg opplever at dere åpner dørene for liten og stor. Dere har mye å være stolte over!

Tittelen «biskop» kommer av et gresk ord, *episkopos*. Det betyr «se seg rundt». Oppgaven min er å se menighetene, bli kjent med det som skjer her. Dette foredraget er fortellingen om det jeg har sett denne uken.

Dag 1 Stabsmøte, bedriftsbesøk, bygdekirke og fellesråd

Tirsdag morgen var vi med på stabsmøte der jeg fikk bli bedre kjent med de ansatte. Det er fint å få høre om alt som skjer i stab og menigheter, om trivsel og om utfordringer. Her er det mye kreativitet og stå på vilje. Husk å finne frem til en god balanse mellom arbeid og hvile.

Jeg opplever en glød, og det gleder meg. Visjonene i menighetene ligger tett opp til den nasjonale strategien. Dere viser at dere tenker lokalt, men tilhører en landsdekkende kirke. Vi er *Sammen* om å være kirke! Å drive menighet er å være i prosesser. Alt kan ikke fungere likt over alt. Jeg vil oppmuntre dere til å se etter muligheter for samarbeid på tvers der det kan være tjenlig.

Arbeids og Kompetansesenteret, AKS, bidrar til at flere blir en del av arbeidslivet. Med gode verdier bidrar de til å skape mening for andre mennesker. Det handler om å gi og ta ansvar. Grunnmuren i alt dette viktige arbeidet finner vi verdier som; respekt, ansvar, utvikling, samarbeid og trivsel – RAUST. Verdier som vi også kjenner igjen i kirkens arbeid.

På Helleland fikk vi en deilig komlemiddag i den flotte kirkestuen. Konfirmantene var der også og jeg brukte anledningen til å minne om det som skjer i dåpen. De er Guds barn og får tilhøre Ham, alltid.

I menighetsrådet samtalte vi om alt det gode som skjer på Helleland. Det er en styrke at mange kjenner hverandre godt, og det er stor oppslutning om dåp, konfirmasjon og trosopplæringstiltak. Det er gledelig at det er stabilitet rundt større arrangement som krever dugnad, slik som 17. mai. Det ble sagt at «ting går liksom av seg selv».

Jeg forstår likevel at det er krevende å få med nok frivillige, når det er et uttalt ønske å unngå for mange oppgaver på enkelte. Dette er det ikke lett å løse. Det ble sagt at «alle menigheter skulle hatt ei Kari». Som kirke trenger vi å engasjere, i folkekirkelig bredde. Kanskje er det noen som har overskudd til å organisere dette arbeidet som en diakonal oppgave?

Kontakten med dåpsfamilier og barn kan føres videre i menighetens tilbud om søndagsskole, et lavterskeltilbud som gir anledning til å bli kjent og som bygger menighet.

Møtet med fellesrådet bekreftet mye av det jeg har lest i forhåndsmeldingene. Kommunen bidrar positivt til vedlikehold og drift. Det er grunn til å takke ekstra for god støtte i forbindelse med 400-års jubileum. Den nye gravplassen på Hestnes ble også løftet fram.

På tross av det hun kalte «lammetåken» hadde rådsleder Kari satt sammen et program for Kulturkvelden som avsluttet dagen. Vakker sang og musikk, og en fortelling om å være med i fellesskapet som liten og stor. Endringer skjer i enkeltmenneskers liv og i det store fellesskapet. Det er som om pendelen svinger mellom tradisjon og vekkelse. Vi trenger begge deler, tradisjonen bærer gjennom livets ulike faser og relasjonen til Jesus gir trygghet.

Dag 2 Skolesamarbeid, diakoni, pilegrimer og Eigerøy

Andreklassinger fra Rundevoll skole kom til Egersund kirke og vi fikk sammen med dem oppleve «Ravnekirken» dukketeater. Kirken åpner dørene for skoler og barnehager med teater, vandringer og skolegudstjenester.

Lysbuen aktivitetssenter er et fint, nytt lokale. Enda finere var det å treffe så varme og kloke mennesker. Gjestfriheten og rausheten som vi fikk oppleve der var en god påminnelse om at det er viktig å lære sanger og Fader vår. Da jeg ville synges «Jeg er liten, men jeg vil» kom jeg utav teksten, men fikk straks god hjelp av de faste gjestene som sang videre. Med største selvfølgelighet var det en som fortalte meg at her ber vi Fader vår. Det er fint når tradisjonen skaper trygghet og bringer inn det vi har felles, og så er det fint når vi får dele ord fra Bibelen og knytte egne tanker og erfaringer til denne.

Avduking av Pilegrimsstolen skjedde i nydelig vær ved Maurholen. Vi fikk høre en kortversjon av den unike geo-historien og Egersund Mandssangforening bidro med sang. Takk til kommunen og reiselivet som også var til stede. Dette vitner om godt samarbeid.

Vi kom til dekket middagsbord i Eigerøy arbeidskirke. Her var det et yrende liv av små og store, unge og eldre, et godt fellesskap å være en del av. Menigheten inviterer til Barnesang i kirkerommet. Takk for at dere lærer barna å synges sanger som gir kunnskap om tro og liv. Det vil støtte dem langt inn i voksenlivet.

Engasjerte og visjonære medlemmer i menighetsråd er en gave, også på Eigerøy. Jeg opplevde at medlemmene i rådet stoler på hverandre og de fortalte stolt om lokalt arbeid. Ett spørsmål sto igjen etter møtet: Hvordan sørge for enda mer utvikling, særlig sammen med ungdom og unge voksne?

Mange besøker Eigerøy kirke jevnlig, og et viktig tema for menighetsrådet er relasjonsbygging. Det er et ønske at kirken skal være mer enn et sted der en har aktiviteter eller bidrar som frivillig. Kirken er også et sted for å bygge vennskap, et sted å dele liv.

Dag 2 ble avsluttet på Misjonshuset. Styret der fortalte om huset, historien og foreningene. Her er det aktiviteter for alle aldre. Ungdomskoret Vår hadde sangøvelse, og gulvet skalv av bassen. Samarbeid med kirken skjer særlig knyttet til konfirmantenes interessegrupper og jevnlig gudstjenester sammen.

Dag 3 Økumenisk fellesskap, samarbeid med kommunen, bymenighet og kulturkirke

Å være kirke handler i stor grad om å være SAMMEN, også med andre kirkesamfunn. På Arena opplevde jeg kirkeledere som vil hverandre vel og som heier på hverandre. Selv om menighetene kan ha ulike uttrykk, så har vi det samme målet. På tvers av kirkesamfunnene, på tvers av alder og interesser er vi sammen om å være kirke på jorden.

Prost Ingun orienterte om den planlagte jubileumshelgen som skal være i mars 2025. Denne gang er det 900-års jubileum for Stavanger bispedømme. I jubileumsåret er et nøkkelord SAMMEN. Den Nikenske trosbekjennelsen fra år 325, som altså har 1700års-jubileum, får tydelig frem at vi er sammen om å tro, med ordene «Vi tror på Gud Fader.....». Jeg fikk også hilse på barn og voksne i kulturbarnehagen Skattekosten. En av de ansatte sa det så fint: «Her får jeg drive med trosopplæring hver dag.»

Kirke og kommune bidrar til å skape gode oppvekstkår for barn og ungdom. Målet er å hindre utenforskap og å legge til rette for gode kulturopplevelser. Vi lever i et livssynsåpent samfunn og må

dyrke nettopp åpenheten. Innbyggerne i kommunen fikk kanskje styrket kjærligheten til kirken i løpet av 400-årsjubileet? Feiringen satset i hvert fall på å inkludere alle.

Skole-kirke samarbeidet oppleves som godt for begge parter. Kirken bidrar som en viktig kultur- og tradisjonsbærer. Mange ungdommer strever med rus og dårlig psykisk helse. Menighetspedagog Astri kjenner på stort ansvar når det gjelder konfirmantene. Hun uttrykte ønske om tettere samarbeid med skolen for å kunne gjøre en best mulig jobb. Avtalen er nå å møte skoleledelsen årlig.

Den norske kirke er den største aktøren i sivilsamfunnet, og har derfor en naturlig plass i kommunens beredskapsplaner. Gode planer er nødvendige dersom krisen inntreffer. Kirken har ansatte og frivillige som kan bidra ifm. kommunens beredskapsarbeid. Bærekraftsmålene er også et felles anliggende for kirke og kommune. Disse må påvirke valgene som tas, og gir oss et felles språk om felles mål.

Ved kirken og i parken ga omviser Johan Aakre oss en smak av den rike historien i byen. Takk for god voksenopplæring.

«Grill en biskop» var overskriften da jeg fikk møte konfirmantene i Egersund kirke. For en gjeng! Flotte ungdommer som står foran voksenlivet og har så mange spørsmål. Det er av stor betydning at de blir møtt og sett på en så varm måte som jeg ser dere gjør det her. Takk for at dere har omsorg for ungdommene.

Menighetsrådet i Egersund spanderte indisk middag. Ved bordet delte vi mange tanker med glede og latter. Jeg opplever at det er en stolthet over kirken, ikke bare bygget, men også fellesskapet og det som kan skapes i fortsettelsen. Kanskje en podcast? Når folk sier: «her er det godt å være», gir det positive ringvirkninger.

Egersund menighet inviterer til gudstjenester i kirken, i Bakkebø kirke og på Hellvik, i tillegg er det rundt 200 andakter i året på institusjoner. Kan andaktene fordeles på flere? Er det mulig å få til?

Kulturkvelden i Egersund kirke utforsket temaet «Forsoning». Organist Beth Elin hadde skapt et flott samspill mellom musikk, sang, dikt, dans og levende bilder. Mange bidragsytere var i sving, fra Oda på 10 år til Esther på 101. Jeg leste fra 2.Kor 5 om forsoningens tjeneste og sa at når vi kristne søsken er uenige trenger vi å snakke sammen med innestemme.

Alt i alt

Jeg er takknemlig for menighetene og det dere skaper her i lokalsamfunnet!

Gjennom trosopplæringen får barn og ungdom delta i et fellesskap som gir trygghet, og de får lære å kjenne Ham som elsker alle mennesker. Gjennom dette arbeidet når dere mange mennesker, også foreldrene til disse barna og ungdommene. Trosopplæringen åpner muligheter for videre menighetsutvikling.

Så langt i foredraget har jeg ofte nevnt ordet «*sammen*». Jeg tror det er nøkkelen til mye av det vi vil gjøre som kirke – vi må gjøre det sammen! Hva om menighetene ser på muligheter for samkjøring på noe av alt det arbeidet dere gjør? Altså, hva kan det være hensiktsmessig å *gjøre sammen* på tvers av menighetene?

Det spørsmålet vil jeg også stille til staben; hvor er det hensiktsmessig å jobbe mer sammen, gjerne på tvers av menighetene? Dere har Misjonshuset og de andre kirkesamfunnene rundt dere. Kan et tettere samarbeid på tvers gi mer tilbake til lokalsamfunnet?

Å være kirke er å samles om søndagen, men vi er også kirke når vi møtes de andre dagene. Vi snakker gjerne om å være *hverdagskirke*. Det kan være fint å ha elementer av liturgi i trosopplæringsamlinger og andre aktiviteter. Nådehilsen og velsignelse, lystenning og Vår Far, gir hjelp til å kjenne seg igjen når vi er på gudstjeneste.

Overskriften for 900-årsjubileet neste år er SAMMEN. Som kirke og enkeltpersoner kan vi vise at vi bryr oss om hverandre, i nabolag og familier. Fortsett med å bry dere om hverandre på den gode måten til velsignelse for alle i Eigersund kommune!